

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1967/2019
15.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Душан Буњевац, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж2 693/18 од 03.10.2018. године, у седници одржаној 15.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж2 693/18 од 03.10.2018. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Гж2 693/18 од 03.10.2018. године укинута је пресуда Трећег основног суда у Београду П2 2093/16 од 09.03.2018. године и одбачена тужба тужиоца и укинуте све изведене процесне радње.

Против правноснажног решења тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетни ВВ заједничко дете парничних странака је рођен ... године у ... на територији ... . Од почетка је имао руско држављанство стечено на основу рођења а држављанин је Републике Србије по основу порекла. Никада није напуштао територију Руске Федерације, није долазио у Републику Србију. Тужилац је долазио да виђа дете у ... где оно живи са мајком која учествује у његовом васпитању и издржавању. Заједница живота између парничних странака је прекинута 15.12.2011. године када је малолетни ВВ имао ... месеци и када је тужена заједно са њим напустила дотадашњи стан странака у ... и прешла да живи у ..., код своје мајке где се и данас налази. Од почетка 2012. године до данас тужилац је у контакту са дететом и од тада до пресуђења је путовао из ... где ради за ... у временским размацима од по месец, месец и по дана виђајући дете у стану тужене у

њеном присуству као и њене мајке. Тужилац је рођен .... године са пребивалиштем у Републици Србији. Тужена је држављанка Руске Федерације са пријављеним пребивалиштем у ... . Пред судом Руске Федерације у Москви правноснажно је окончан поступак развода између странака у поступку и одлучено о доприносу тужиоца за издржавање малолетног детета у износу $\frac{1}{4}$ зараде путем административне забране предузећу ... . Тужена се противила вођењу поступка пред домаћим (српским) судом.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд закључио да није могла бити заснована надлежност домаћег суда због чега је одбацио тужбу тужиоца.

Према члану 66. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља ("Службени лист СФРЈ" 43/82, 72/82, "Службени лист СРЈ" 46/96, "Службени гласник РС" 46/06) надлежност суда Савезне Републике Југославије постоји у споровима о чувању, подизању и васпитању деце која су под родитељским старањем и кад тужени нема пребивалиште у Савезној Републици Југославији, ако су оба родитеља југословенски држављани. По члану 67. истог закона надлежност суда Савезне Републике Југославије у споровима о законском издржавању деце постоји и кад тужени нема пребивалиште у Савезној Републици Југославији: 1) ако дете подноси тужбу и има пребивалиште у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији или 2) ако су тужилац и тужени југословенски држављани без обзира на то где имају пребивалиште или 3) ако је тужилац малолетно дете и југословенски је држављанин.

По члану 67. став 2. надлежност суда Савезне Републике Југославије у споровима о законском издржавању који нису наведени у ставу 1. овог члана постоји и кад тужени нема пребивалиште у Савезној Републици Југославији ако је тужилац југословенски држављанин и има пребивалиште у Савезној Републици Југославији. По ставу 2. истог члана надлежност суда Савезне Републике Југославије у споровима о законском издржавању између брачних другова и између бивших брачних другова постоји и ако су брачни другови имали своје последње заједничко пребивалиште у Савезној Републици Југославији а тужилац у време суђења и даље има пребивалиште у Савезној Републици Југославији.

Имајући у виду цитиране законске одредбе не постоји искључива надлежност домаћег суда јер тужена није наш држављанин, малолетно дете странака има и српско и руско држављанство при чему ни тужена ни дете немају пребивалиште у нашој земљи. Поред тога, тужена није дала пристанак да се суди у Републици Србији. С обзиром на то да у овом случају није могла бити заснована надлежност домаћег суда, тужба тужиоца је правилно одбачена.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић